

|                            |                                |
|----------------------------|--------------------------------|
| Súd:                       | Najvyšší súd SR                |
| Spisová značka:            | 8Cdo/83/2017                   |
| Identifikačné číslo spisu: | 1116220762                     |
| Dátum vydania rozhodnutia: | 14.06.2017                     |
| Meno a priezvisko:         | JUDr. Oľga Trnková             |
| Funkcia:                   | sudca                          |
| ECLI:                      | ECLI:SK:NSSR:2017:1116220762.1 |

## UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v spore žalobcu X. T., bývajúceho v D., zastúpeného JUDr. Karolom Spišákom, advokátom, so sídlom v Bratislave, Tuhovská 1, proti žalovanému Ministerstvu vnútra Slovenskej republiky, so sídlom v Bratislave, Pribinova 2, IČO: 00 151 866, o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, vedenom na Okresnom súde Bratislava I pod sp.zn. 18 C 103/2016, o dovolaní žalobcu proti uzneseniu Krajského súdu v Bratislave z 21. decembra 2016 sp.zn. 14 Co 458/2016-56, takto

### rozhodol:

Dovolanie o d m i e t a.

Žalovaný má nárok na náhradu trov dovolacieho konania.

### Odôvodnenie

1. Okresný súd Bratislava I uznesením zo 4. novembra 2016 sp.zn. 18 C 103/2016 nariadil neodkladné opatrenie, ktorým žalovanému uložil, aby sa v areáli D., nachádzajúcej sa na C. (ďalej len „Výcvikový priestor“), zdržal vykonávania streleckej prípravy všetkých zložiek Policajného zboru Slovenskej republiky, najmä N. Q. Útvaru osobitného určenia Prezídia policajného zboru Slovenskej republiky, a to až do právoplatného rozhodnutia súdu vo veci samej. V odôvodnení uznesenia súd prvej inštancie uviedol, že v danom prípade sú splnené zákonné predpoklady pre nariadenie neodkladného opatrenia. Vychádzajúc zo skutkového stavu veci a predložených dôkazných prostriedkov súd prvej inštancie dospel k záveru, že prevádzkovaním Výcvikového priestoru pre účely streleckej prípravy zložiek Policajného zboru Slovenskej republiky je možné reálne predpokladať, že dochádza alebo môže dôjsť k neoprávneným zásahom do osobnostných práv žalobcu. V tejto súvislosti súd prvej inštancie poukázal na zásadu nadradenosti ľudskej bytosti nad záujmami spoločnosti vyplývajúcu z Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, podľa ktorého štát môže vstupovať do osobnostných práv iba v prípade, ak je to v súlade so zákonom a nevyhnutné v demokratickej spoločnosti v záujme národnej bezpečnosti, verejnej bezpečnosti, hospodárskeho blahobytu krajiny, predchádzania nepokojom alebo zločinosti, ochrany zdravia alebo morálky alebo na ochranu práv a slobôd iných. V prejednávanej veci súd prvej inštancie nemal za preukázané, že by výkon štátnej moci a správy bolo možné subsumovať

pod niektorú z uvedených výnimiek, a preto považoval nariadenie neodkladného opatrenia za opodstatnené.

2. Krajský súd v Bratislave na odvolanie žalovaného uznesením z 21. decembra 2016 sp.zn. 14 Co 458/2016-56 uznesenie súdu prvej inštancie zo 4. novembra 2016 sp.zn. 18 C 103/2016 zmenil tak, že návrh na nariadenie neodkladného opatrenia zamietol. Odvolací súd vytkol súdu prvej inštancie, že pri rozhodovaní o návrhu žalobcu na nariadenie neodkladného opatrenia mal dôsledne zvažovať otázku, či existuje potreba bezodkladne upraviť pomery medzi žalobcom a žalovaným. Odvolací súd sa stotožnil s námietkou žalovaného, že súd prvej inštancie v odôvodnení napadnutého uznesenia neposkytol na túto otázku odpoveď, keďže ju dôsledne nevyhodnotil a neuviedol k nej jasné, logické a presvedčivé zdôvodnenie. Odvolací súd zároveň uviedol, že v prípade akceptovania právneho názoru súdu prvej inštancie, že „vždy platí zásada nadradenosti ľudskej bytosti nad záujmami spoločnosti“, by došlo k popretiu práva ostatných občanov Slovenskej republiky na poskytnutie včasnej a efektívnej ochrany ich osobnostných práv zo strany štátu v prípade ich vážneho porušovania tretími subjektmi (napr. útoky na život a zdravie). Odvolací súd v odôvodnení svojho rozhodnutia zdôraznil, že súd prvej inštancie pri rozhodovaní nezobral do úvahy skutočnosť, že žalovaný počas obdobia využívania Výcvikového priestoru prijal množstvo opatrení na zmiernenie dopadov vykonávaných streleckých výcvikov príslušníkov Policajného zboru Slovenskej republiky na obyvateľov W.. Na doplnenie odvolací súd taktiež zdôraznil, že súd prvej inštancie oprel svoje rozhodnutie iba o dôkazy, ktoré zjavne nepreukazovali skutočnú situáciu vo Výcvikovom priestore a ani možné dopady prebiehajúcich výcvikov na obyvateľov W.. Na základe uvedeného odvolací súd dospel k záveru, že v danej veci nebol splnený zákonný predpoklad na nariadenie neodkladného opatrenia v zmysle § 325 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“), a to bezodkladne upraviť pomery strán sporu.

3. Proti uvedenému uzneseniu odvolacieho súdu podal žalobca 9. februára 2017 dovolanie. Žiadal, aby dovolací súd napadnuté uznesenie odvolacieho súdu zrušil a vec vrátil odvolaciemu súdu na ďalšie konanie a rozhodnutie. Alternatívne žiadal, aby dovolací súd napadnuté uznesenie odvolacieho súdu zmenil tak, že ukladá žalovanému, aby vo Výcvikovom priestore zastavil vykonávanie streleckej prípravy všetkých zložiek Policajného zboru Slovenskej republiky, najmä N. Q. Útvaru osobitného určenia Prezídia policajného zboru Slovenskej republiky, a to až do právoplatného rozhodnutia súdu vo veci samej. Dovolanie odôvodnil poukazom na § 420 písm. f/ CSP tvrdiac, že nesprávnym procesným postupom odvolacieho súdu, ktorý žalobcovi neumožnil vyjadriť sa k odvolaniu žalovaného z 23. novembra 2016 voči uzneseniu súdu prvej inštancie zo 4. novembra 2016 sp.zn. 18 C 103/2016, na obsahu ktorého odvolací súd založil svoje rozhodnutie a v dôsledku ktorého zamietol návrh žalobcu na nariadenie neodkladného opatrenia, pričom sa nevysporiadal s ostatnými dôkazmi predloženými žalobcom, bolo znemožnené uskutočňovanie procesných práv žalobcu v takej miere, že tým bolo porušené právo žalobcu na spravodlivý proces a došlo k odopretiu prístupu k spravodlivosti. Žalobca v tejto súvislosti poukázal na porušenie princípu kontradiktórnosti konania, pretože nemal možnosť vyvrátiť, resp. spochybniť tvrdenia žalovaného uvedené v jeho odvolaní za účelom, aby tvrdenia žalovaného neovplyvnili názor odvolacieho súdu. Žalobca je toho názoru, že konajúci súd je povinný doručovať protistrane len také procesné podania, ktoré sú spôsobilé ovplyvniť rozhodnutie súdu, pričom žalobca odvolanie žalovaného za takéto podanie považuje.

4. Žalovaný vo vyjadrení k dovolaniu navrhol dovolanie ako neprípustné odmietnuť.

5. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) ako súd dovolací (§ 35 CSP) po zistení, že dovolanie podala v stanovenej lehote (§ 427 ods. 1 CSP) strana sporu, v ktorej neprospech bolo napadnuté rozhodnutie vydané (§ 424 CSP), zastúpená advokátom (§ 429 ods. 1 CSP), bez nariadenia pojednávania (§ 443 CSP) dospel k záveru, že dovolanie treba odmietnuť. Stručné odôvodnenie (§ 451 ods. 3 veta prvá CSP) rozhodnutia dovolacieho súdu je uvedené v nasledovných bodoch.

6. Podľa § 420 písm. f/ CSP dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý

proces.

7. Dovolací súd skúmal, či prípustnosť dovolania proti uzneseniu odvolacieho súdu o neodkladnom opatrení je daná podľa § 420 písm. f/ CSP a dospel k záveru, že v danom prípade prípustnosť dovolania podľa § 420 písm. f/ CSP nie je daná.

8. Porušením práva na spravodlivý proces treba rozumieť taký závadný postup súdu, ktorý by mal za následok znemožnenie realizácie tých procesných práv strany, ktoré jej poskytuje CSP. Teda ak by súd postupoval v konaní v rozpore so zákonom, prípadne s ďalšími všeobecne záväznými právnymi predpismi a týmto postupom by strane znemožnil realizáciu jej patriacich procesných práv. Právo na spravodlivý proces však neznamená, aby bola strana v konaní úspešná, t.j. aby sa v súlade s jej požiadavkami a právnym názorom vyhovel návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia.

9. Podľa § 373 ods. 3 CSP odvolanie doručí súd prvej inštancie ostatným subjektom, a ak odvolanie smeruje proti rozhodnutiu vo veci samej, vyzve ich, aby sa k odvolaniu vyjadrili, a určí na vyjadrenie lehotu nie kratšiu ako desať dní.

10. Nemožno sa stotožniť s tvrdením žalobcu, že rozhodnutie odvolacieho súdu je zmätočné, pretože odvolací súd rozhodol v jeho neprospech skôr, než sa žalobca stihol vyjadriť k odvolaniu žalovaného proti uzneseniu súdu prvej inštancie o nariadení neodkladného opatrenia. Odvolací súd postupoval v súlade s platnou a účinnou právnou úpravou v čase jeho rozhodovania, a preto nemohol zasiahnuť do práva žalobcu na spravodlivý proces, keď pred svojím rozhodnutím nevytvoril žalobcovi procesnú možnosť na vyjadrenie k odvolaniu žalovaného, nakoľko táto povinnosť odvolaciemu súdu nevyplyva z ustanovenia § 373 ods. 3 CSP.

11. V súvislosti s námietkou žalobcu, že odvolací súd mu neumožnil vyjadriť sa k odvolaniu žalovaného voči uzneseniu súdu prvej inštancie o neodkladnom opatrení, dovolací súd konštatuje, že odvolací súd postupoval správne, keď toto odvolanie žalovaného doručil žalobcovi iba na vedomie bez možnosti vyjadriť sa k nemu, pretože v danom prípade odvolanie žalovaného nesmerovalo voči rozhodnutiu vo veci samej (§ 373 ods. 3 CSP). Odvolací súd nemal zákonnú povinnosť vyzvať žalobcu, aby sa v súdom stanovenej lehote k odvolaniu žalovaného vyjadril. Vzhľadom na uvedené dovolací súd dospel k záveru, že v konaní pred odvolacím súdom nedošlo k žalobcom namietanej vade zmätočnosti uvedenej v § 420 písm. f/ CSP.

12. Dovolací súd zároveň uvádza, že prípustnosť dovolania voči uzneseniu o neodkladnom opatrení podľa § 420 CSP (z dôvodov zmätočnosti) by bola daná len v prípade, ak by išlo o rozhodnutie odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí.

13. Rozhodnutie o neodkladnom opatrení má povahu rozhodnutia vo veci samej vtedy, ak samotné neodkladné opatrenie konzumuje vec samu. Taká situácia môže nastať v prípade návrhov na nariadenie neodkladného opatrenia podaných po skončení konania (pri splnení podmienok § 325 ods. 1 CSP). Rovnako v prípade návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia pred začatím konania, na ktoré nenadväzuje žaloba podľa § 336 ods. 1 CSP, konanie končí rozhodnutím o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia a konzumuje vec samu.

14. O rozhodnutie, ktorým sa konanie končí, by išlo aj v prípade, že súd musel vec skončiť procesne (pre existenciu prekážky vecného prejednávania odôvodňujúcej zastavenie konania alebo odmietnutie podania) bez toho, aby vec prejednal.

15. V predmetnej veci však nejde ani o jeden vymenovaný prípad. Rozhodnutie odvolacieho súdu napadnuté dovolaním žalobcu nie je rozhodnutím vo veci samej alebo rozhodnutím, ktorým sa konanie končí. Žalobca podal návrh na nariadenie neodkladného opatrenia spolu so žalobou na ochranu osobnosti s náhradou nemajetkovej ujmy, pričom predmetné neodkladné opatrenie bolo súdom prvej inštancie nariadené počas prebiehajúceho súdneho konania o žalobe. Nie je preto daná prípustnosť dovolania

podľa § 420 písm. f/ CSP.

16. Vzhľadom na vyššie uvedené dovolací súd dovolanie žalobcu ako procesne neprípustné odmietol (§ 447 písm. c/ CSP).

17. Toto rozhodnutie prijal senát najvyššieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

**Poučenie:**

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.